

راحتی یاد می‌گیرند. اما دانستن مفاهیم به تنها بای برای حل مسئله کافی نیست و دانش آموزان باید این آموخته‌ها را به عنوان ابزاری در حل مسئله‌ها به کار گیرند.

من هنوز پس از ۱۴ سال سابقه تدریس فیزیک، همچنان بعد از هر ارزش‌سیابی اولیه در کلاس درس، شاهد مشکلات بی‌شمار دانش آموزان در حل مسئله‌های فیزیک هستم.

برخی همکاران فیزیک معتقدند ساعات تدریس فیزیک در برنامه هفتگی آنقدر کم است که نمی‌توان در این فرصت محدود حل مسئله را به دانش آموزان آموخت. اما حتی در مدارس خاصی که ساعت فیزیک بیشتری در هفته دارند نیز این مشکل به وضوح دیده می‌شود. (ابراهیمی، فاطمه، ۱۳۸۵، ص ۵۹) بنابراین تصمیم گرفتم با درنظر گرفتن امکانات موجود ریشه مشکل را پیدا کرده و در حد امکان آن را حل کنم.

گردآوری اطلاعات (شواهد ۱)

پس از مطالعه پرونده تحصیلی دانش آموزان و نیز گفت‌وگو با خود دانش آموزان و مشاور مدرسه و نیز سایر دبیران علوم پایه راههای مختلفی جهت تقویت دانش آموزان خود در حل مسئله‌های فیزیک یافتم.

خلاصه یافته‌های اولیه

برخی از علل ضعف دانش آموزان به ترتیب زیر بود:

- پایه درس ریاضی آن‌ها ضعیف بود و بر انجام عملیات ریاضی مسلط نبودند.
- به علت دو زبانه بودن، دانش آموزان در فهم صورت مسئله دچار مشکل بودند.
- به دلیل اینکه درس فیزیک شامل هم مفاهیم و هم مسئله‌ها است دانش آموزانی که در ک صحیح از مفاهیم ندارند در حل آن‌ها مربوط نیز دچار مشکل هستند.
- چون دانش آموزان هم‌زمان با حل مسئله در کلاس آن را در دفتر می‌نویسند و در خانه اکثر آن‌ها دفتر را روخوانی می‌کنند و ترجیح می‌دهند مسئله‌های کتاب را از گام به گام بنویسند در عمل خودشان با مسئله درگیر نمی‌شوند.

چکیده

مشکل مهارت کم دانش آموزان در حل مسئله‌های فیزیک یکی از مشکلات مهم و اصلی تدریس درس فیزیک است که یک دبیر فیزیک همواره در طول دوران خدمت با آن دست و پنجه نرم می‌کند. پژوهش‌های مختلفی در این زمینه انجام گرفته اما این مشکل همچنان در کلاس‌های درس خود را نشان می‌دهد.

از جمله راهکارهایی که می‌تواند به حل این مشکل کمک کند شناخت توانایی‌های دانش آموزان و سپس دسته‌بندی آنان بر مبنای همین توانایی‌هاست. این دسته‌بندی دانش آموزان و ترغیب آن‌ها به کار مشارکتی جو مساعدی را در کلاس برای حل مسئله فراهم می‌کند. از طرفی دانش آموزان با تنظیم دفتری تکمیلی که مسئله‌های آن توسط خودشان طراحی و حل می‌شود با مسئله‌ها درگیر می‌شوند. به ویژه اگر از بابی دفترهای دانش آموزان توسط خودشان انجام گیرد باعث رقابتی شدن کار و بهبود کیفیت کار می‌گردد.

کلیدواژه‌ها: تدریس فیزیک، حل مسئله، دسته‌بندی دانش آموزان

تقویت مهارت حل مسئله‌های فیزیک در دانش آموزان

مقدمه: توصیف وضعیت موجود

فیزیک یکی از دروس مهم دوره دبیرستان در رشته‌های تجربی و ریاضی فیزیک و شامل دو دسته «مفاهیم» و «مسائل» است. دانش آموزان اگر در کلاس درس حاضر باشند و به تدریسی دبیر خوب گوش فرا مفاهیم را به دهنده معمولاً

چگونه مشکل مسئله‌های فیزیک در کلاس‌های خود را حل کردم؟

سکینه نوروزپور

دبیر فیزیک و کارشناس ارشد مدیریت آموزشی

استفاده از کتاب‌های کمک‌آموزشی یا نرم‌افزارهای آموزشی در منزل؛

با توجه به اینکه برای تثبیت مسئله‌ها در ذهن دانش‌آموزان آن‌ها باید خود در گیر حل مسئله شوند پیشنهاد می‌شود دانش‌آموزان از کتاب‌های کمکی با نرم‌افزارهای فیزیک در منزل استفاده کنند.

با وجود استفاده از این روش‌ها در کلاس هنوز دانش‌آموزان به سطح مطلوب حل مسئله دست نیافرته بودند.

اشکالات روش‌های فوق به صورت زیر بود:

- محدود بودن وقت کلاس اجازه حل مسئله‌های زیاد را نمی‌داد.

- تعداد زیاد دانش‌آموزان در کلاس باعث می‌شود دبیر تسلط کافی روی همه گروه‌ها نداشته باشد.

استفاده از برخی از کتاب‌های کمک‌آموزشی که پاسخ مسائل در آن‌ها آمده است باعث روخوانی مسائل توسعه دانش‌آموزان می‌شد.

مشکل اخیر را این‌گونه بر طرف ساختم و فکر کردم در صورتی که دانش‌آموزان ملزم به تهیه کتاب‌های کمک‌درسی بدون پاسخ شوند با حل مسئله در گیر خواهند شد. اما متوجه شدم اغلب دانش‌آموزان یک نوع کتاب کمک‌درسی تهیه می‌کنند که باعث شد دانش‌آموزان پاسخ‌ها را رونویسی کنند و تحويل دبیر دهند.

راهکار دیگری شامل موارد زیر را اجرا کردم:

۱. دسته‌بندی دانش‌آموزان از نظر میزان مهارت آن‌ها در حل مسئله

۲. نام‌گذاری دسته‌ها

۳. تلاش در جهت زیاد کردن اعضای دسته‌های بالاتر و کاهش اعضای دسته‌های پایین‌تر به کمک دانش‌آموزان

۴. مسئله‌سازی در دفتر تکمیلی توسط هر دانش‌آموز

۵. ارزیابی مسائل دفتر تکمیلی گروه‌ها به وسیله فرم ارزیابی

اجرای راه حل جدید

تصمیم گرفتم دانش‌آموزان را تشویق کنم که خودشان مسئله طرح کنند.

گام اول: دسته‌بندی دانش‌آموزان

از دانش‌آموزان آزمونی تشخیصی به عمل آوردم و با تحلیل آزمون آن‌ها را در دسته‌بندی‌های زیر جای دادم.

دسته‌اول: دانش‌آموزانی که در حل مسئله اصلاً مشکل نداشتند. این دسته را گروه معلم‌یار نام دادم.

دسته‌دوم: دانش‌آموزانی که معلومات و فرمول مسئله را درست می‌نوشتند و کمیت‌ها را درست جای‌گذاری می‌کردند اما در به دست آوردن جواب آخر مشکل داشتند. این گروه را دوست‌یار نام دادم.

دسته‌سوم: دانش‌آموزانی که معلومات مسئله را درست می‌نوشتند اما در نوشتن فرمول مشکل داشتند. این دسته را

– مسئله‌های موجود در کتاب‌های درسی محدود است و گاهی از همه مطالب موجود در یک فصل در انتهای آن فصل مسئله مطرح نمی‌شود که این خود باعث می‌شود حتی دانش‌آموزانی که خودشان تمرین‌های فصل را حل می‌کنند با مسئله‌های جامعی که بتواند در برگیرنده کلیه مطالب فصل باشد رویه رو نشوند.

در یک جلسه از دانش‌آموزان خواستم فصل اول کتاب خود را مرور کنند. آن‌گاه مشاهده کردم که آن‌ها کتاب خود را باز کردند و مثل یک درس حفظی مسئله‌های فیزیک را روخوانی کردند. در اینجا در گیر نشدن دانش‌آموزان با مسائل را مهم‌ترین علت مشکل تشخیص دادم.

روش حل مسئله‌های فیزیک در کلاس‌های درس معمولاً شامل مراحل زیر است:

۱. خواندن کامل و دقیق صورت مسئله؛

۲. نوشتن معلومات مسئله با نماد مخصوص هر کمیت در یک سمت؛

۳. نوشتن فرمول مسئله؛

۴. جای‌گذاری معلومات؛

۵. به دست آوردن مجهول مسئله با انجام عملیات و محاسبات ریاضی.

مشکل دانش‌آموزان در حل مسئله مربوط به هر ۵ قسمت فوق است. برخی دانش‌آموزان صورت مسئله را دقیق نمی‌خوانند. تعدادی از آن‌ها در نوشتن معلومات و مجهولات مسئله ناتوان‌اند. برخی فرمول مربوط را نمی‌دانند. تعدادی در جای‌گذاری کمیت‌ها عجله می‌کنند و در نهایت برخی به دلیل پایین بودن مهارت‌های ریاضی نمی‌توانند مجهول را درست به دست آورند.

در ضمن یکی از دلایل ناتوانی دانش‌آموزان در حل مسئله بیزار بودن آن‌ها از درس فیزیک است. بسیاری از دانش‌آموزان معتقدند فیزیک در زندگی آن‌ها جایگاهی ندارد و بنابراین لزومی برای یادگیری آن نمی‌بینند. (مشک، ۴۳، ص ۱۳۸۹) لذا قبل از اجرای هر راهکاری باید با طرح مسائلی کاربردی از زندگی خودشان در رابطه با فیزیک این ذهنیت را در آن‌ها از بین برد.

با در نظر گرفتن موارد بالا راهکارهای زیر را به اجرا گذاشتیم:

راهکاری برای بر طرف کردن مشکل مربوط به حل مسئله‌های فیزیک

۱. گروه‌بندی همگن دانش‌آموزان؛
۲. ترغیب اعضای هر گروه به فعالیت و همکاری با هم که باعث می‌شود جو مساعدی برای حل مسائل به وجود آید.

طرح مسئله‌های متنوع در کلاس

تمرین و تکرار مسائل متنوع در کلاس درس باعث بالا رفتن تسلط دانش‌آموزان در حل مسئله می‌شود.

**مهارت کم
دانش‌آموزان
در حل مسئله
فیزیکی از
مشکلات مهم
و اصلی تدریس
فیزیک است**

شناخت توانایی‌های دانشآموزان و دسته‌بندی آن‌های بر مبنای این توانایی‌ها به ترغیب آن‌ها به کار مشارکتی جومساعده‌ی رابرای حل مشکل فراهم می‌کند

مسئله‌ها مشکل داشتنند به من معرفی می‌کردد و مشکل این گروه اندک از دانشآموزان را بطرف کرد. برای بالا بردن کیفیت مسئله‌های مطرح شده در دفتر تكمیلی، دانشآموزان را با حیطه‌های مختلف شناختی آشنا کردم و سپس برای ایجاد انگیزه در دانشآموزان جهت تداوم کار فرمی طراحی کردم و از هر گروه خواستم در پایان هر ماه دفتر گروه دیگر را بررسی و فرم را کامل کنند. رقباتی شدن کار باعث شد کیفیت سوالات روزبه روز افزایش یابد. از طرفی با این کار تعامل هر کدام از اعضای یک گروه با دیگر هم‌گروهی‌ها افزایش یافت.

گروه یارخواه نام‌گذاری کرد. دستهٔ چهارم: دانشآموزانی که به‌طور کامل نمی‌توانستند مسئله را حل کنند. این گروه را که به کمک بیشتری نیاز داشتنند به نام **معلم خواه** نام‌گذاری کرد.

گام دوم: همکاری اعضا‌ی گروه‌ها با هم برای کاهش مشکلات

در این مرحله به دانشآموزان دسته دوم که مشکلشان فقط مربوط به مهارت‌های ریاضی است مسائل تکمیلی ساده دادم و از آن‌ها خواستم آن‌ها را حل کنند. سپس به کمک گروه معلم یار مهارت‌های ریاضی مربوط به حل مسائل فیزیکی در آن‌ها تقویت شد.

از گروه دوستیار خواستم با گروه یارخواه یعنی گروه سوم کار کنند و مهارت فرمول‌نویسی را در آن‌ها تقویت کنند. دسته چهارم مشکلات زیادی داشتند. آن‌ها مفهوم درس را به درستی درک نکرده بودند. بنابراین ابتدا مفاهیم را برای این دسته به کمک نرم‌افزارهای فیزیک و فیلم‌های آموزشی تدریس کردم. سپس به کمک گروه اول و دوم فرمول‌ها را با این گروه تمرين کردم و در مسئله‌ها درگیر شدم.

گام سوم: آزمونی به عمل آوردم و دوباره آن را تحلیل کردم.

تحلیل آزمون نشان داد که دسته‌های سوم و چهارم کوچک و دسته‌های اول و دوم بزرگ‌تر شده‌اند. این نشانه پیش‌رفت بود. یعنی فقط درصد ناجیزی از چههای گروه سوم بعد از یاد گرفتن فرمول به دسته دوم منتقل شدند یعنی مهارت ریاضی پایین داشتنند و درصد بالایی از گروه سوم در گروه اول جای گرفتند. همین طور از چههای گروه چهارم تعداد زیادی به گروه دوم و تعدادی به گروه سوم منتقل شدند. مثل گام دوم دوباره با به کمک گروه معلم یار با دانشآموزان دسته دوم و سوم و چهارم کار کردم تا اینکه بچههای با خوبی در حل مسئله پیش‌رفت کردن.

گام چهارم: مسئله‌سازی

در این مرحله برای آنکه در خانه نیز دانشآموزان خود با حل مسئله درگیر شوند از دانشآموزان خواستم دفتر جداگانه‌ای را به عنوان دفتر تکمیلی تهیه کنند و هر جلسه که فرمول جدید در کلاس مطرح شد دانشآموزان ملزم به طرح ۵ مسئله مشابه مسئله‌های حل شده در کلاس شدند. خودشان مسائل را تهیه و خودشان نیز همان مسائل را حل کنند.

جلسه بعد دفترها باید در کلاس بررسی می‌شدند تا هم مسئله‌ها و هم پاسخ آن‌ها تصحیح گردد. از همیار معلم خواستم این کار را انجام دهد. جلسه‌های اول کیفیت سوالات پایین بود. از طرفی همیار معلم به تنها یک قادر نبود همه دفاتر را به دقت بررسی کند.

از هریک از سرگروه‌ها خواستم دفاتر تکمیلی گروه خود را بررسی کنند و گزارش دهند. دانشآموزانی را که در حل

تعدييل راهكارها

در مراحل اجرای راهکارهای جدید متوجه شدم که اگر سرگروه گروه همواره از دسته معلم یار انتخاب شود برای دانشآموزان دسته‌های دیگر نوعی دل‌زنگی ایجاد می‌کند بنابراین عنوان سرگروه می‌تواند در بازه‌های زمانی خاص میان اعضا جایه‌جا شود.

در برخی مقاطعه برنامه درسی دانشآموزان سنگین است؛ پس نوشتن دفتر تکمیلی در این مقاطع می‌تواند متوقف شده و یا حتی الامکان محدود شود.

نتيجه‌گيري

اگر دبیران محترم از میزان مهارت دانشآموزان کلاس خود آگاهی کافی داشته باشند می‌توانند با صرف اندکی وقت و انرژی و همراهی خود دانشآموزان این مشکلات را بطرف کنند. کار گروهی دانشآموزان می‌تواند برای غلبه بر کمبود وقت به کمک دبیران آید. نوشتن و تنظیم دفتر تکمیلی به دانشآموز امکان درگیری مستقیم با مسئله و خودباوری می‌دهد. همچنین تشويق دانشآموزان و ارزیابی دفتر تکمیلی توسيط آن‌ها منجر به بهبود کیفیت کار می‌گردد.

منابع
۱- ابراهيم آبادي، فاطمه، رفع مشکل دانشآموزان، در حل مسائل فیزیک، مجله رشد فیزیک، سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی، (تهران)، ۱۳۸۵.
۲- چرنيا، بوری، متترجم بهداد بسیجی، ۱۰۰، مسئله جالب فیزیک، سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی، انتشارات مدرس، چاپ دوم (تهران)، ۱۳۸۵.
۳- مشکل، طوی، روش‌های توان در آموزش فیزیک، مجله رشد فیزیک، سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی، (تهران)، ۱۳۸۹.